EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 1.9.2005
KOM(2005) 388 lõplik

KOMISJONI TEATIS NÕUKOGULE JA EUROOPA PARLAMENDILE

PIIRKONDLIKE KAITSEPROGRAMMIDE KOHTA

KOMISJONI TEATIS NÕUKOGULE JA EUROOPA PARLAMENDILE

PIIRKONDLIKE KAITSEPROGRAMMIDE KOHTA

1. SISSEJUHATUS

1. Komisjoni 14. juuni 2004 teatises „Püsilahendustele pakkumise parandamine“ (KOM(2004) 410) (2004. aasta juuni teatis) tehti ettepanekuid uueks ELi lähenemisviisiks rahvusvahelisele kaitse korraldusele. Piirkondlikke kaitseprogramme tuleb arendada, et parandada asjaomaste piirkondade kaitsevõimet ja paremini kaitsta seal elavat pagulaskonda püsilahenduste pakkumise teel (püsilahendusteks on repatrieerimine, integreerimine kohapeal või ümberasustamine kolmandasse riiki, kui kaks esimest püsilahendust ei ole võimalikud)[1]. Teatises tehti ka ettepanek luua EL-ülese ümberasustamise programm kui vahend pakkuda kaitset rohkematele pagulastele ning tagada korrastatum ja hallatum pääs ELi territooriumile.

2. 4.-5. novembri 2004. aasta Haagi programmis tunnistas Euroopa Ülemkogu, et EL peab andma ühise vastutuse vaimus, koostöös kolmandate riikidega panuse kättesaadavamasse, erapooletumasse ja tõhusamasse rahvusvahelise kaitse süsteemi ning pakkuma kaitset ja püsilahendusi võimalikult varases etapis. Toodi välja vahe transiidipiirkondade ja päritolupiirkondade riikide erinevate vajaduste vahel. Päritolu- ja transiidipiirkondade riike ergutatakse nende pingutustes tõsta oma suutlikkust pagulaste kaitsel. Euroopa Ülemkogu kutsus seoses päritoluriikide ja -piirkondadega komisjoni üles töötama välja käsikäes asjaomaste kolmandate riikidega ning tihedas koostöös ja konsulteerides ÜRO pagulaste ülemkomissariga ELi piirkondlikke kaitseprogramme. Need programmid peaksid põhinema enne 2005. aasta lõppu käivitatavate katseliste kaitseprogrammide kogemustel. Programmid hõlmavad mitmesuguseid asjaomaseid vahendeid, milles on peamiselt keskendutud suutlikkuse tõstmisele, ning sisaldavad ühist ümberasustamisprogrammi neile liikmesriikidele, kes võivad olla valmis vabatahtlikul alusel sellises programmis osalema. Transiitriikide puhul rõhutas Euroopa Ülemkogu vajadust tõhustada koostööd ja tõsta suutlikkust nii ELi lõuna- kui idapiiridel, et võimaldada neil riikidel paremini hallata migratsiooni ning pakkuda pagulastele piisavat kaitset.

3. Käesolev teatis on komisjoni vastus ülemkogu 2.-3. novembri 2004. aasta resolutsioonidele, milles kutsuti komisjoni üles esitama hiljemalt juuliks 2005 ühe või mitme piirkondliku katselise kaitseprogrammi tegevuskava. Ülemkogu märkis, et piirkondlik katseline kaitseprogramm peaks olema olukorrakohane ning kaitsele

---

[1] ***Repatrieerimine*** on isiku kodumaale tagasi saatmine. Püsilahenduste tähenduses viiakse see tagasisaatmine läbi turvaliselt ja väärikusega.
Integreerimine kohapeal on põgeniku integreerimine vastuvõtjariigi kogukonda viisil, mis looks võimaluse seaduslikuks elukohaks ja isiklikuks enesemääramiseks.
Ümberasustamine sisaldab põgenike valimist ja üleviimist riigist, kus nad on kaitset taotlenud, kolmandasse riiki, kus neile tagatakse kaitse, sealhulgas elukoht ning integreerimise ja isikliku enesemääramise võimalus. Ümberasustamist saab kasutada siis, kui põgenikud ei saa naasta oma päritolumaale, ega neid ei saa ka integreerida esmase varjupaiga riigis. *„Uurimus ümberasustuskavade loomise võimalikkusest ELi liikmesriikides või ELi tasandil Euroopa ühise varjupaigasüsteemi ja ühtse varjupaiga menetluskorra eesmärgi taustal“* (mille komisjon avaldas 2004. aasta mais) annab täielikuma ülevaate ümberasustamisvõimalustest ELi tasandil.

orienteeritud. See peaks lähtuma meetmevalikust nagu kolmandate riikide abistamine Genfi konventsiooni ja muude asjaomaste rahvusvaheliste lepingutega sätestatud rahvusvaheliste kohustuste täitmisel, kaitsevõime parandamisel, paremate registreerimise ja kohaliku integreerimise võimaluste pakkumisel ning kohaliku infrastruktuuri parandamisel ja rände haldamisel. Nende programmide arendamist ja kohaldamist tuleb edendada tihedas koostöös ÜRO pagulaste ülemkomissari ja – kus asjakohane – muude rahvusvaheliste organisatsioonidega. Mainida tuleb võimalikke ELi ja muid rahastusallikaid. Tuleb tagada programmi sidusus ühenduse lähenemisviisiga asjaomasele piirkonnale ja kolmandatele riikidele.

4. Piirkondlikud kaitseprogrammid ehitatakse üles juba olemasolevatele meetmetele, eriti finantsprogrammidele AENEAS ja TACIS, ning need ei põhine uuel finantsraamistikul. Käesolevas teatises antakse ülevaade üldisest raamistikust, milles piirkondliku kaitse katselised programmid peaksid toimima, antakse soovitusi nende geograafilise kohaldamise ja sisu kohta ning kavandatakse edasised sammud piirkondliku kaitseprogrammi kaasamiseks ühenduse suhetesse asjaomase piirkonna ja riikidega. Esimeses osas tutvustatakse teatise laiemat poliitilist tausta, teises osas keskendutakse piirkondlike katseliste kaitseprogrammide võimalikule sisule, kolmandas osas uuritakse piirkondliku katseliste kaitseprogrammide kohaldamiseks valitud geograafilisi alasid ning seda, kuidas seda lähenemisviisi saaks lülitada ühenduse poliitikasse asjaomaste piirkondade ja riikide suhtes, neljandas ja viiendas osas käsitletakse konkreetseid piirkondi, kus esimest kaht piirkondlikku katselist kaitseprogrammi võiks kohaldada, viimases osas arutletakse, kuidas piirkondlikke katselisi kaitseprogramme tuleks hinnata ning tagada nende jätkusuutlikkus, ja milliseid samme astuda järgmiseks.

5. Piirkondlikud kaitseprogrammid peaks parandama päritolupiirkondade lähialade võimet pagulasi kaitsta. Sihiks peaks olema tingimuste loomine ühele kolmest püsilahendusest – repatrieerimisele, integreerimisele kohapeal või ümberasustamisele. Piirkondlike kaitseprogrammise arendamine koostöös ÜRO pagulaste ülemkomissari (kooskõlas komisjoni ja ÜRO pagulaste ülemkomissari 15. veebruari 2005 vastastikuse mõistmise memorandumiga) ning päritolupiirkondade kolmandate riikidega nõuab ELi pagulas-, humanitaar- ja arengupoliitika koordineerimist, et pöörata tähelepanu kõigile erinevatele kaitsevajadustele ning samuti pagulaskonna mõjule kohalikule kogukonnale eesmärgiga tagada maksimaalsed hüved kõigile. Humanitaarabimeetmed ei muutu siiski pagulaste heaks mõeldud piirkondlike kaitseprogrammide osaks. Otsuseid võtta humanitaarmeetmeid tehakse ka edaspidi vajaduste hinnangute alusel ning sellealaseid meetmeid rakendatakse, austades täielikult humanitaarpõhimõtteid. Piirkondlike kaitseprogrammide mõju saab maksimeerida, hinnates võimalikke lünki kaitses ning tagades, et lisameetmed täiendavad juba toimuvaid meetmeid (eriti humanitaar- ja arendusmeetmeid) ning lisavad neile väärtust. Praktikas nõuab see kooskõlastamist eri poliitikavaldkondade vahel ja asjaomaste isikutega, et tagada pagulastele parem kaitse.

2. PIIRKONDLIKE KAITSEPROGRAMMIDE SISU

6. Piirkondlikud kaitseprogrammid peavad olema paindlikud ja olukorrakohased ning tagama järjepidevuse ühenduse humanitaar- ja arengupoliitika ning muude asjaomaste meetmetega. Piirkondlike kaitseprogrammide eesmärk on parandada kolmandate riikide kaitsevõimet. Piirkondlikud kaitseprogrammid peavad koosnema praktilistest meetmetest, millest on tegelikku kasu nii pagulastele pakutava kaitse kui

toetuse mõttes asjaomases kolmandas riigis kehtivale korrale. Nende eesmärk peaks olema temast kasu ka vastuvõtjariigile. Nendel kaalutlustel peaks piirkondlik kaitseprogramm põhimeetmetena sisaldama:

(1) Projekte, mis on suunatud üldise kaitseolukorra parandamisele vastuvõtjariigis.

(2) Projekte, mis on suunatud tõhusa pagulase staatuse määramise menetluskorra kehtestamisele, mis aitaks vastuvõtjariikidel paremini hallata paguluse mõju rändele, võimaldades neil seeläbi paremini koondada ressursse olulisematele pagulaste rühmadele.

(3) Projekte, mis annavad pagulastele otseseid hüvesid, parandades nende vastuvõtutingimusi.

(4) Projekte, millest on kasu pagulasi vastuvõtval kohalikul kogukonnal, näiteks pöörates tähelepanu laiematele keskkonnaprobleemidele, mis mõjutavad nii pagulasi kui vastuvõtvat kogukonda, ning levitades teavet pagulaste positiivse mõju kohta.

(5) Projektid, mis on suunatud väljaõppele kaitseküsimustes pagulaste ja sisserändajatega tegelejatele.

(6) Registreerimismenetlust, mis võiks aidata mõõta piirkondlike kaitseprogrammide mõju ja mis põhineks piirkonnas asuvate ÜRO pagulaste ülemkomissari töövaldkonda kuuluvate isikute jaoks mõeldud ÜRO pagulaste ülemkomissari projektil *Profile*.

(7) Ümberasustamiskohustust, millega ELi liikmesriigid kohustuvad vabatahtlikult tagama pagulastele püsilahendusi, pakkudes neile ümberasumiskohti oma riigis.

7. Pagulaste ümberasumine päritolupiirkonna riikidest ELi liikmesriikidesse saab oluliseks teguriks piirkondlike kaitseprogrammide partnerluselemendi demonstreerimisel kolmandatele riikidele. Komisjon märgib, et alates 2004. aasta juuni teatisest kaalub mitu liikmesriiki oma riiklike ümberasustuskavade loomist. Komisjon eeldab, et see lähenemisviisi muutus aitab kaasa piirkondlike kaitseprogrammide laiemale edule, olles oluliseks täienduseks praegustele ümberasustusmeetmetele, selle asemel, et esitada praegused kavad lihtsalt uuel kujul piirkondlike abiprogrammide raames.

8. Pärast piirkondlike katseliste kaitseprogrammide hindamist uurib komisjon võimalust esitada ettepanek kindlama struktuuriga lähenemisviisiks ümberasustamismeetmetele. Selline ettepanek peab võtma arvesse ümberasustamise operatiivseid ja logistilisi vajadusi ELi tasandil. Siiski tuleb komisjon lähiajal kooskõlas Haagi programmi volitustega välja ettepanekuga muuta nõukogu otsust, millega asutatakse Euroopa Pagulaste Fond, et ühendus saaks olulisel määral rahastada ümberasustamist piirkondlike kaitseprogrammide raames.

3. ESIMESTE PIIRKONDLIKE KAITSEPROGRAMMIDE PIIRKONNAD

9. Sobivate piirkondade valimine piirkondlike katseliste kaitseprogrammide jaoks sõltub tervest reast olulistest teguritest, millest peamised on kolmandate riikide pagulusolukorra, ühenduse olemasolevate rahaliste vahendite ning ühenduse ja konkreetsete riikide või piirkondade vaheliste suhete ja olemasolevate koostööraamistike hindamine. 2003. aastal tuvastas ÜRO pagulaste ülemkomissar 38

pagulusjuhtumeid, mida võis lugeda pikaleveninuks, ja mille puhul vähemalt 25 000 pagulast oli elanud üle viie aasta maapaos. On ka muid pagulusjuhtumeid, mille lahendamisel oleks kasu piirkondlike kaitseprogrammide ühendatud jõupingutustest. Piirkondlike kaitseprogrammide tähenduses on aga oluline keskenduda selgesti piiritletud alale, lähtudes olemasolevast kogemusest, mis on saadud muude välissuhete ja arenguvahenditega rahastatud meetmetest, ning võtta arvesse vajadust tagada lisandväärtus ja hindamismehhanismi võimalikkus võetud meetmete puhul.

10. On ka poliitilisi kaalutlusi, mida tuleb uurida, nagu vajadus tunnistada, et kuna transiidipiirkonnad ja päritolupiirkonnad on olemuselt erinevad ja vajavad erinevaid lähenemisviise, on ELil oluline tegeleda mõlemat liiki piirkondadega. Transiidipiirkondadena on kaalutlustes olulist tähelepanu pööratud **läänepoolsetele uutele iseseisvatele riikidele**. Meetmeid **Saharast lõunasse jäävates Aafrika riikides (Ida-Aafrika järvede piirkonnas)** peeti samuti oluliseks prioriteediks, eriti arvestades ümberasustamise võimalusi sellest piirkonnast ning pidades silmas dialoogi alustamist päritolupiirkonnas asuva riigi või riikidega.

11. Et saada aga võetud meetmetele vajalik poliitiline toetus ELi tasemel ning saavutada asjaomaste kolmandate riikide usaldus, on oluline valida piirkond, mis võimaldaks kiireid ja mõõdetavaid tulemusi. Eelnevat arvestades näeb komisjon ette esmalt vajalike korralduste tegemist, et aidata **läänepoolsete uute iseseisvate riikide** (Ukraina/Moldova/Valgevene) pädevatel asutustel töötada välja piirkondlik katseline kaitseprogramm[2] transiidipiirkonnas.

4. PIIRKONDLIK KAITSEPROGRAMM LÄÄNEPOOLSETES UUTES ISESEISVATES RIIKIDES

12. Aruteludes liikmesriikidega kerkisid selge prioriteedina üles **läänepoolsed uued iseseisvad riigid** (Ukraina/Moldova/Valgevene). See piirkond moodustab juba praegu olulise prioriteedi ühenduse välispoliitikas ja rahalises abis, mis hõlmab käimasolevat tööd kaitseküsimustes, mida rahastab nii ühendus kui üksikud liikmesriigid. 1990ndate algusest saadik on ÜRO pagulaste ülemkomissar teinud koostööd valitsuste ja muude huvitatud isikutega, et aidata neil välja töötada varjupaigaseadused ja infrastruktuur, mis nõuab täiendavat tööd ja toetust, samuti vastuvõtu-, integratsiooni- ja ümberasustamisalased meetmed.

13. Selle piirkonna piirkondliku katseline kaitseprogramm üritab toetuda juba alanud koostööle läänepoolsete uute iseseisvate riikide ametiasutustega ning seda jätkata. Meetmete põhirõhk peaks olema juba olemasoleva kaitsevõime tugevdamisel. Siia võiks kuuluda täiendava kaitse, integratsiooni ja registreerimise tugevdamine, samuti peamised kaitsemeetmed, mis on seotud juhtumite hindamise ja vastuvõtmisega. Sellealaste meetmete ettepanekud peaks esitama programmiga AENEAS seotud 2005. aasta konkursikutse raames, programmi TACIS 2006. aasta piirkondlikes kaitseprogrammides ning muude kättesaadavate rahastusvõimaluste raames. Olemasolevaid struktuure tuleks muuta, et need toetaks piirkondliku katselise kaitseprogrammi pakutavaid lisandusi. AENEAS eraldab eeldatavalt 2 miljonit eurot varjupaikadeks ja rahvusvaheliseks kaitseks selles piirkonnas.

---

[2] Meetmed Valgevenes keskenduvad kaitsevõime suurendamisele valitsusväliste organisatsioonide kaudu ning sidemed valitsusasutustega luuakse üksnes piires, mis on vajalik projektide tõhusaks elluviimiseks. Siiski võivad riiklikud asutused programmist kasu saada, kui nad nõustuvad koostööga pagulastega seotud inimõiguste küsimustes nagu täiendav kaitse, õigus- ja meditsiiniteenused, pagulaste integratsiooniprogrammide väljatöötamine jne.

5. EDASISED PIIRKONDLIKUD KAITSEPROGRAMMID

14. Päritolupiirkonna riigi või riikidega piirkondliku katselise kaitseprojekti väljatöötamise puhul pakub lisameetmete kavandamine **Ida-Aafrika järvede** piirkonnast pärit pagulaste paremaks kaitsmiseks võimalust, mis vastab kättesaadavatele rahalistele vahenditele, ümberasustamisele kui olulisele võimalikule püsilahendusele ning liikmesriikide väljendatud prioriteetidele. Siin on ELil võimalus töötada koos kolmandate riikidega ja austades samas omavastutuse põhimõtteid välja hästikoordineeritud ja strateegilisi ümberasustus- ja kaitsemeetmeid[3]. See on kooskõlas ÜRO pagulaste ülemkomissari algatuses *Convention Plus* kavandatuga[4].

15. Loomulikult esitab selles piirkonnas elluviidav esimene väikesemahuline piirkondlik kaitseprogramm tõsiseid väljakutseid. Pagulaste arvu suuruse tõttu võib olla raske mõista, kuidas piirkondlikul kaitseprogrammil, millele on AENEASe kaudu antud piiratud vahendid, võiks olla piirkonnale püsiv mõju. Seetõttu oleks vaja leida piirkondlikule katselisele kaitseprogrammile raskuskese, mis toetuks käimasolevale tööle, millest oleks pagulastele praktilist kasu ning mis kasutaks ära liikmesriikide suuremat valmisolekut alustada ümberasustamist sellest piirkonnast. See võib tähendada, et kogu piirkonnast valitakse piirkondliku kaitseprogrammi jaoks konkreetne väiksem geograafiline ala. Sellisel alal oleks võimalik alustada sihtmeetmeid programmi AENEAS raames ning saavutada suuremat mõju kui juhul, kui need meetmed jaotuks terve piirkonna peale. **Piirkondlikkus** oleks tagatud, sest piirkondlikust katselisest kaitseprogrammist kasu saavad pagulased pärinevad kogu Ida-Aafrika järvede piirkonnast. See väikesemahulisem piirkondlik kaitseprogramm võiks olla katalüsaatoriks edasistele meetmetele ja aluseks järgnevale, ammendavamale piirkondlikule kaitseprogrammile.

16. Selline geograafiline koht võiks olla **Tansaania**, kus on palju pagulasi Burundist ja Kongo Demokraatlikust Vabariigist. Tansaania ja ühenduse vahelises riigi strateegiadokumendis ja riiklikus näidisprogrammis perioodiks 2001–2007 nenditakse, et Tansaanias leiab peavarju Aafrika suurim pagulaskond ning riik saab sellest tulenevalt abi ühest suuremast Euroopa Ühenduse humanitaarameti hädaabiprogrammist. Ühendus toetab jätkuvalt rahuprotsessi Burundis ja Kongo Demokraatlikus Vabariigis, et luua pagulastele vajalikud naasmistingimused. Ida- ja Lõuna-Aafrika ja India ookeani piirkonna suhtes, kuhu kuulub ka Tansaania, rakendatava piirkondliku strateegia kohaselt on institutsionaalse suutlikkuse tõstmine eriti tähtis, et piirkondlikud organisatsioonid saaks anda oma panuse headesse juhtimistavadesse, inimõigustesse ja vaidluste lahendamisse liikmesriikide vahel.

---

[3] Ühendkuningriik korraldas oma eesistujaajal 4. ja 5. juulil 2005 ümberasustamisalase seminari, kus kinnitati ümberasustamise strateegilist olulisust kaitse parandamiseks kolmandates riikides.

[4] *Convention Plus*'is kutsus ÜRO pagulaste ülemkomissar üles uute lepete sõlmimisele põgenikekonventsiooni täienduseks ning aitamaks kaitsta põgenikke ja saavutada päritoluriikides püsilahendusi. Eesmärk on kasutada riikide kokkuleppeid ja kohustusi mitmepoolsetes lepetes, mis käsitlevad konkreetseid koormusi, sealhulgas igakülgsete tegevuskavade kaudu. ÜRO pagulaste ülemkomissar näeb ette, et need mitmepoolse erikorra kujul sõlmitavad lepped võiksid koosneda mitmekülgsetest tegevuskavadest tõhusate ja etteaimatavate lahenduste tagamiseks ulatuslikele pagulasolukordadele, kaasa arvatud täiendav arenguabi, mis on suunatud õiglasemale koormuse jaotamisele ning põgenike ja naasjate iseseisvuse edendamisele riikides, kus on palju põgenikke, mitmepoolsetest kohustustest põgenikke ümber asustada ning päritolu-, transiidi- ja sihtriikide rollide ja kohustuste kokkuleppimisest ebaseadusliku edasiliikumise olukordades.

17. Komisjon näeb AKV-riikidega tehtava arenduskoostöö raames ette dialoogi alustamist Tansaania ametiasutustega, et arutada piirkondliku kaitseprogrammi võimalusi ja kohasust riigis Ida-Aafrika järvede piirkonnast pärinevate pagulaste küsimuse lahendamiseks. Nende arutelude järel saaks esitada AENEASe komitee teavitamiseks ülevaate võimalikest projektivaldkondadest. Seega saaks meetmeid välja pakkuda projektidena AENEASe raames. Saharast lõunasse jäävate Aafrika riikide pagulastele mõeldud püsilahendustele suunatud meetmete prognoositav eelarve aastaks 2005 on 4 miljonit eurot. Täiendavad 5 miljonit eurot on ette nähtud rände haldamisega seotud meetmete jaoks.

18. Muude võimaluste hulka, mida tuleks uurida piirkondlike kaitseprogrammide edasiseks arendamiseks, kuuluvad eelkõige **Põhja-Aafrika, Afganistani piirkond** ja **Somaali poolsaar**. Neid piirkondi on liikmesriikidevahelistes aruteludes üksikasjalikult esile tõstetud. **Afganistani piirkond** on olnud paljude ühenduse ja üksikute liikmesriikide meetmete keskmes, mille põhirõhk on Afganistani kodanike turvalisel naasmisel oma kodumaale. **Somaali poolsaarel** tegeleb ÜRO pagulaste ülemkomissar Somaali pagulaste üldist tegevuskava ettevalmistava projektiga. Nimetatud käimasolevate meetmete tulemused võivad osutuda oluliseks kolmandate riikide abistamiseks võimaliku tulevase piirkondliku kaitseprogrammi kavandamisel nimetatud piirkonnas. Ka **Põhja-Aafrika** on liikmesriikide selge tähelepanu all ning sellele on keskendunud juba suur osa ühenduse toetatavatest meetmetest. Ometi tähendab Põhja-Aafrika rändeolukorra suurem keerukus, et võidakse vajada laiaulatuslikumat lähenemisviisi. Oluliseks teguriks nimetatud ja muude piirkondade valimisel piirkondlike kaitseprogrammide jaoks on võimalike ümberasustamisjuhtude hulga kindlakstegemine ÜRO pagulaste ülemkomissari poolt.

6. HINDAMINE, JÄTKUSUUTLIKKUS JA AJASTUS

19. Piirkondlikud katselised kaitseprogrammid kinnitavad komisjoni otsust täita pagulaste kaitsmise lubadust ning selle uue lähenemisviisi algetapp eeldab täpset jälgimist ja hindamist. Komisjon näeb aastaks 2007 ette sõltumatu välise hindamise läbiviimist, mis keskendub peamiselt programmide mõjule ja tulemustele.

20. Selle hinnangu alusel hindab komisjon piirkondlike katseliste kaitseprogrammide mõju ning koostab sellekohase aruande. Komisjon uurib, kas piirkondlikud kaitseprogrammid vajavad süsteemsemat lähenemisviisi, s.h liigendatud partnerluse võimalus asjaomaste rahvusvaheliste organisatsioonidega, kes vastutavad programmidega seotud meetmete elluviimise eest. Selle alusel otsustab komisjon edaspidi vajalike algatuste üle.

21. Et piirkondlikke kaitseprogramme tõhusalt jälgida ja hinnata, tagab komisjon, et programmiga AENEAS seotud konkursikutse raames pakutud projektid, millest piirkondlikud kaitseprogrammid koosnevad, oleks koordineeritud ja annaksid tulemusi umbkaudu samal ajal. Järjepidevus algsete programmide ja vajalike jätkumeetmete vahel tuleb tagada vahearuandluse ja regulaarse jälgimisega.

7. JÄRELDUS

22. Piirkondlikud kaitseprogrammid on esimeseks sammuks tõhusamas lähenemisviisis rahvusvahelisele kaitsele. Samuti on nad ELile võimaluseks viia ellu mitmesuguseid meetmeid, mille eesmärk on pagulaste parem kaitse kohapeal. Programmide lisandväärtus põhineb ümberasustamisega seotud vastutuse jagamises ja kohustusel

võtta täiendavaid meetmeid pagulaste olukorra paremaks muutmiseks. Ehkki selle algatuse ulatus on piiratud, toob ta pagulaste ja nende kaitse küsimused poliitikas päevakorda, millest on kasu pagulastele, asjaomastele kolmandatele riikidele ja ELi liikmesriikidele.

23. Komisjon tagab piisava koordineerimise liikmes- ja päritoluriikide, transiit- ja esmase varjupaiga riikide vahel, kes osalevad katseliste piirkondliku kaitse mehhanismide elluviimises ja jälgimises, konsulteerides oluliste huvigruppide, kaasa arvatud ÜRO Pagulaste Ülemkomissariga.

24. Komisjon kutsub nõukogu ja Euroopa Parlamenti üles võtta teadmiseks käesolevas teatises edastatud komisjoni piirkondlike kaitseprogrammide strateegia.